

Sygn. akt IV U 759/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 lutego 2016r. w S.

odwołania B. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 maja 2015 r. Nr (...)

w sprawie B. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo B. T. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 01 marca 2015r. do 28 lutego 2018r.

Sygn. akt: IV U 759/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 8 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił B. T. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła B. T. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała m.in., że organ rentowy dokonał błędnej oceny stanu jej zdrowia (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 24 kwietnia 2015r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona B. T. do 28 lutego 2015r. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 7 marca 2013r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 28 lutego 2015r. k.122 akt rentowych). W dniu 9 lutego 2015r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.149 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 16 marca 2015r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 16 marca 2015r. k.151 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 24 kwietnia 2015r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika k.30 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 24 kwietnia 2015r. k.155 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 8 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 marca 2015r. (decyzja z 8 maja 2015r. k.156 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 55 lat i wykształcenie średnie – technik elektryk (świadczenie dojrzałości k.9-11 akt rentowych). Ubezpieczona pracowała jako kontroler jakości w Przedsiębiorstwie (...) w W. oraz w sklepie spożywczym w W. (świadczenie pracy k.15 akt rentowych oraz zaświadczenie k.21 akt rentowych). Aktualnie pracuje w firmie (...) Sp. z o.o. jako pakowacz butelek (oświadczenie k.149 akt rentowych).

Ubezpieczona cierpi na schizofrenie paranoidalną F 20. Leczona jest farmakologicznie. Z analizy historii choroby wynika, że stan psychiczny ubezpieczonej nie jest stabilny. Okresowo ujawnia nasilony lęk, obniżony nastrój, urojenia, trudności w wykonywaniu pracy. Od 7 maja 2015r. obserwowano u niej nasilenie doznań omamowych słuchowych, zaburzeń snu. W ciągu ostatnich trzech lat występowały u ubezpieczonej stany zaostrzenia choroby oraz okresowe występowanie zaburzeń emocjonalnych w postaci lęku i obniżonego nastroju. Powyższe powoduje, że ubezpieczona jest nadal, tj. 1 marca 2015r. częściowo niezdolna do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 28 lutego 2018r. (opinia biegłych psychologa i psychiatry k.8-12 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej B. T. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art. 12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych w składzie psychiatry i psychologa dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest nadal, tj. od 1 marca 2015r. osobą częściowo niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 28 lutego 2018r. W złożonej opinii biegli nie podzielili stanowiska organu rentowego. Stwierdzili, że stan zdrowia ubezpieczonej nie uległ poprawie. W ciągu ostatnich trzech lat występowały u ubezpieczonej stany zaostrzenia choroby oraz okresowe występowanie zaburzeń emocjonalnych w postaci lęku i obniżonego nastroju. Biegli wskazali, iż wykonywana przez ubezpieczoną praca pakowacza jest dla niej ważną sferą aktywności i ma też znaczenie

terapeutyczne. Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona, a nadto nie spotkała się z zastrzeżeniami żadnej ze stron. Warto zaznaczyć, że obecnie wykonywana przez ubezpieczoną praca pakowacza nie odpowiada jej średniemu wykształceniu. Jednocześnie, jak wskazali biegli, praca ta ma dla ubezpieczonej znaczenie terapeutyczne.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.